

der, da bringer disse Byrder over paa Kommunerne ved at berøve dem en Indtægt, til hvilken de efter den bestaaende Lovgivning have en uomtvistelig Ret, selv om denne Indtægt for den enkelte Kommunes Vedkommende ikke skulde have nogen meget stor Betydning, og endelig maa jeg ogsaa være enig med de ærede Forslagsstillere i, at det Maal, man har tilsigtet, ikke fuldstændig er naaet ved Paragrafen i det foreliggende Lovforslag, men naas langt fuldstændigere ved det stillede Ændringsforslag. Jeg har store Betænkkeligheder ved den Ret, hvorpaa man ved denne og ved en tidligere Leilighed i det Hele taget er kommen ind, og jeg anerkjender, som sagt, Ændringsforslagets fuldstændige Korrekthed og Berettigelse, men, desuagtet er jeg kommen til det Resultat at ville stemme mod Ændringsforslaget og vil tillade mig at opfordre Thingets ærede Medlemmer til at gjøre det Samme og vedtage Loven uforandret i den Stikelse, høiri den er kommen til os fra det andet Thing. Da der i afvigte Rigsdagssession ved det private Initiativ blev indbragt et Lovforslag, som senere førte til Loven af 25de Marts 1872, var det min Anskuelse, at Regjeringen burde modfatte sig et saadant Lovforslags Fremme, uagtet det tilsigtede at yde en dertil haardt trængende Klasse af Bestillingsmænd en Lønningsforhøielse. Jeg gik nemlig ud fra den Anskuelse, at naar der er Spørgsmaal om Forandring i bestaaende Lønningslove, skal det være Regjeringen alene, som fremkommer med Forslag derom; den skal gjøre det efter en moden og nøie Undersøgelse ikke blot af de paagjældende Lønningsfakter, men ogsaa af samtlige Forhold, som dermed staa i Berøring, og det er mindre rigtigt, naar Forslag til Forandring i saadanne Love fremkomme ved privat Initiativ. Det kan ikke benegtes, at Forholdene her i Landet have forandret sig meget betydelig i de senere Aar, og at Priserne paa samtlige Livsforbrødenheder ere stegne saaledes, at det, selv med den største Ækonomi, vil være saa godt som umuligt for Mange, at komme ud af det med de Lønninger, som for nogle Aar tilbage have været nogenlunde tilstrækkelige til deres Behov. I saa Fald burde man imidlertid foranstalte en Undersøgelse, forekommer det mig, af samtlige Lønningsforhold ikke alene for de lavere Lønnedes, men for samtlige Embeds- og Bestillingsmænds Vedkommende, for derved at komme til en Overbevisning om, hvorvidt der var Anledning til at revidere Lønningslovene og for Rigsdagen fremkomme med Forslag til Forandringer. Men jeg dristede mig ikke til at paastaa, at en saadan Undersøgelse netop skulde finde Sted i afvigte Sommer, og jeg dristede mig heller ikke til at benegte, at der kunde være Hensyn, som gjorde det mindre tilraadeligt at foretage den netop paa det ommeldte Tidspunkt. Man kunde jo sige, at man ikke var fuldkommen sikker paa, at de høie Priser paa Livsforbrøden-

hederne vare fuldkommen stabile; man kunde anføre, at der netop dengang blev stillet meget store Krav til Statskassen, og endelig kunde der jo ogsaa anføres, at den største Del af Lønningslovene vare vedtagne for forholdsvis kort Tid siden. Vilde man imidlertid udsætte en saadan almindelig Undersøgelse af Lønningsforholdene, var det min Anskuelse, at man heller ikke burde fremkomme med Forslag om Forandringer af Lønningerne paa noget enkelt Omraade. Man vilde da, forsaavidt der skulde fremkomme Andragender om at tilstaa Lønningsforhøielser, have at svare de Paagjældende, at Sagen var Gjenstand for Regjeringens nærmere Overveielse, og at de sit at afvente Udfaldet af denne. Naar en saadan Anskuelse imidlertid ikke vandt Anklang, men der for Rigsdagen blev indbragt Lovforslag om Tillæg til forskjellige under Finansministeriet forterende Lønnings- og Kontorholdsogdgørelseslove, saa var det jo en Selvfølge, at lignende Lovforslag maatte fremkomme fra de andre Ministerier, hvorunder der fandtes Embeds- og Bestillingsmænd, der vare stillede paa samme Maade; naar man ansaa det for absolut nødvendigt at give Bestillingsmændene under Post-, Kold- og Telegrafvæsenet Lønnings-tillæg, saa var det en Selvfølge, at man ogsaa maatte give Hærens underordnede faste Befalingspersonale et lignende Tillæg. Jeg tror, at der er saa af Statens Embedsmænd, paa hvis Tid og Kræfter der i den Grad bliver lagt Beslag, som netop paa Underofficerernes og om Nødvendigheden af at sikke sig en god, dygtig og paalidelig Underofficersklasse, er der jo aldeles ingen Tvivl tilstede. Naar man nu sammenligner det Lovforslag, som af den høitærede Krigsminister blev indbragt i det andet Thing, med Lovforslaget, saaledes som det her foreligger, vil man jo finde, at der er en ikke ringe Uoverensstemmelse derimellem. Der var tilsyneladende ogsaa en Uoverensstemmelse tilstede mellem det af Krigsministeren indbragte Lovforslag og et andet Forslag, som var indbragt af Finansministeren, men denne Uoverensstemmelse tror jeg var mere tilsyneladende end virkelig, idet Forholdene i de forskjellige Bestillingskorps jo ere noget forskellige. Jeg skal henvise til, at der jo er en forskjellig Alder for Indtrædelse i Tjenesten; der kan være en forskjellig Afgang til Pensionsberettigelse, Forfremmelsesforholdene kunne være forskellige, der kan være givet visse Fordele i den ene Klasse, som ikke ere givne i den anden Klasse osv. Naar man nu i det andet Thing har søgt, f. Ex. med Hensyn til Livsbestemmelserne, at bringe en større Uoverensstemmelse tilveie, og der derved bydes Krigsministeren gunstigere Vilkaar, end der vilde opnaas for ham efter hans eget Lovforslag, saa tror jeg rigtignok, at man vilde stille en temmelig stærk Fordring til den høitærede Minister, naar man forlangte af ham, at han skulde tilbagegive disse Forslag. Jeg skal dog her gjøre opmærksom paa, at de